

UCHWAŁA NR 4040/18
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
Z DNIA 27 CZERWCA 2018 r.

W SPRAWIE:

rozpatrzenia protestu na ocenę merytoryczną wniosku o dofinansowanie nr RPSW.07.02.00-26-0008/16 złożonego w odpowiedzi na ogłoszenie dwuetapowego konkursu zamkniętego nr RPSW.07.02.00-IZ.00-26-078/16 dla 7.2 „Rozwój potencjału endogenicznego jako element strategii terytorialnej dla określonych obszarów” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 – 2020.

NA PODSTAWIE:

- art. 9 ust. 1 pkt 2 i art. 55 pkt 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz.U. z 2017 r. poz. 1460 z późn. zm.);
- art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2017r., poz. 2096),

uchwała się, co następuje:

§ 1

Dokonuje się negatywnego rozpatrzenia protestu w sprawie odwołania się od oceny merytorycznej wniosku nr RPSW.07.02.00-26-0008/16 złożonego w ramach dwuetapowego konkursu zamkniętego nr RPSW.07.02.00-IZ.00-26-078/16 ogłoszonego dla Działania 7.2 „Rozwój potencjału endogenicznego jako element strategii terytorialnej dla określonych obszarów” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 – 2020.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Dyrektorowi Departamentu Polityki Regionalnej.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

ADAM JARUBAS

UZASADNIENIE

Instytucja Zarządzająca RPOWŚ 2014-2020 w piśmie znak: EFRR-III.432.07.02.078.0008.1.2017, które wpłynęło do Gminy Bodzentyn w dniu 2 listopada 2017 r. został poinformowany, że projekt nr RPSW.07.02.00-26-0008/16, złożony w ramach naboru nr RPSW.07.02.00-IZ.00-26-078/16 Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, w ramach Działania 7.2 „Rozwój potencjału endogenicznego jako element strategii terytorialnej dla określonych obszarów” 7 Oś priorytetowa „Sprawne usługi publiczne”, został odrzucony z powodu niespełnienia kryteriów merytorycznych.

Gmina Bodzentyn nie zgodziła się z tą oceną i pismem z dnia 10.11.2017, które wpłynęło do Sekretariatu Departamentu Polityki Regionalnej w dniu 15.11.2017 r. złożył protest od oceny merytorycznej projektu o dofinansowanie, pn. *„Budowa Ekopawilonu oraz ścieżki pieszo-rowerowej wraz z elementami edukacyjnymi jako nowych produktów turystycznych w zakresie różnorodności biologicznej Gór Świętokrzyskich i ich zasobów”*.

W złożonym proteście Wnioskodawca nie zgodził się z wynikiem oceny i wnosi o ponowną ocenę merytoryczną i przeprowadzenie ponownej weryfikacji kryteriów dopuszczających ogólnych, a w dalszej procedurze przekazanie wniosku do oceny punktowej. Uważał, iż kwestie objęte pismem EFRR.432.07.02.78.0008.1.2017 można było wyjaśnić na etapie oceny merytorycznej, o co nie został poproszony.

Instytucja Zarządzająca pismem z dnia 04.12.2017 r. w odpowiedzi na protest poinformowała Wnioskodawcę, iż z uwagi na fakt wyczerpania środków przeznaczonych na dofinansowanie projektów w ramach Działania 7.2 „Rozwój potencjału endogenicznego jako element strategii terytorialnej dla określonych obszarów” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, Instytucja Zarządzająca RPOWŚ pozostawia przedmiotowy protest bez rozpatrzenia, działając zgodnie z zapisami art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1460 z późn.zm.). Instytucja Zarządzająca poinformowała Wnioskodawcę o możliwości wniesienia skargi do sądu administracyjnego na zasadach określonych w art. 61 w/w ustawy, z której to możliwości Wnioskodawca skorzystał. Dnia 30 kwietnia 2018 r. WSA w Kielcach Sygn. Akt I SA/Ke 689/18 stwierdził, że pozostawienie protestu bez rozpatrzenia było nieuzasadnione i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego.

Kryterium dopuszczające ogólne nr 1. Zgodność projektu z dokumentami programowymi na lata 2014-2020.

Wnioskodawca zarzuca Oceniającym, iż na etapie oceny uznali, że projekt jest niezgodny z wymogami Regulaminu Konkursu, z racji, iż zgodnie z zapisami § 3 pkt 9 lit b Regulaminu wsparciem mogą być objęte projekty dotyczące tworzenia nowych produktów turystycznych w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego, przemysłowego i naturalnego w celu podniesienia atrakcyjności inwestycyjnej i pobudzenia rozwoju gospodarczego, a realizowana w ramach projektu ścieżka pieszo-rowerowa służyć ma głównie mieszkańcom Gminy Bodzentyn oraz powiatu kieleckiego.

Zdaniem Wnioskodawcy projekt jest zgodny w wymogami Regulaminu Konkursu, w tym z § 3 pkt 9 lit a i lit b, z racji iż projekt dotyczy:

a) budowy infrastruktury turystycznej – budowy ścieżki pieszo-rowerowej w miejscu atrakcyjnym przyrodniczo i kulturowo wraz z elementami edukacyjnymi, czym wpisuje się w § 3 pkt 9 lit a Regulaminu;

b) tworzenia nowych produktów turystycznych w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego, przemysłowego i naturalnego w celu podniesienia atrakcyjności inwestycyjnej i pobudzenia rozwoju gospodarczego – budowy Ekopawilonu, budowy ścieżki pieszo-rowerowej, usługi warsztatów edukacyjnych w Ekopawilonie i jego sąsiedztwie oraz na trasie ścieżki. W uwagach do oceny zapisano, iż ścieżka pieszo-rowerowa nie łączy wskazanych w dokumentacji atrakcji turystycznych Wilkowa i Świętej Katarzyny, że nie będzie sięgać bezpośrednio Zalewu w Wilkowie, Klasztoru Sióstr Bernardynek w Świętej Katarzynie, Świętokrzyskiego Parku Narodowego. Mając na uwadze, iż projektowany odcinek łączy się z istniejącą już ścieżką pieszo-rowerową biegnącą przy Muzeum Mineralów i Skamieniałości w Świętej Katarzynie, Klasztorze Sióstr Bernardynek, wejściu na Łysicę z kapliczką i źródłem św. Franciszka, Świętokrzyskim Parki Narodowym, bezzasadne jest zatem stwierdzenie, iż ścieżka nie połączy atrakcji turystycznych. Wnioskodawca zauważa, że całość nakładów w ramach projektu związana jest z generowaniem ruchu turystycznego. Celem głównym projektu jest rozwój infrastruktury turystycznej wpływającej na zwiększenie liczby osób odwiedzających obszar w celu turystycznym oraz sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu, a na jego realizację wpływa m.in. fakt połączenia już istniejących szlaków rowerowych z planowaną do realizacji ścieżką z elementami edukacyjnymi, a nie jak twierdzą Oceniający – poprawa bezpieczeństwa.

Wnioskodawca uważa, że projekt wpisuje się w założenia RPOWŚ 2014-2020 i jest zbieżny CT8, PI 8b, osią priorytetową 7, działaniem 7.2 Rozwój potencjału endogenicznego jako

element strategii terytorialnej dla określonych obszarów, realizuje cel szczegółowy: Poprawione warunki sprzyjające wzrostowi gospodarstwu poprzez wspieranie nowych i wzmocnienie dotychczasowych funkcji społeczno-gospodarczych terenów ze specyficznymi potrzebami. Wnioskodawca podtrzymuje stwierdzenie, że projekt jest zgodny z dokumentami programowymi na lata 2014-2020, w tym wymogami Regulaminu Konkursu.

Instytucja Zarządzająca uważa, że zgodnie z zapisami Regulaminu dwuetapowego konkursu zamkniętego nr RPSW.07.02.00-IZ.00-26-078/16 w ramach Osi Priorytetowej 7 – Sprawne usługi publiczne, Działania 7.2 „Rozwój potencjału endogenicznego jako element strategii terytorialnej dla określonych obszarów” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 – 2020 dla projektów realizowanych w zakresie potencjału endogenicznego oraz z zapisami Szczegółowego Opisu Osi Priorytetowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 w części dotyczącej Działania 7.2, w ramach niniejszego konkursu dla projektów realizowanych w zakresie potencjału endogenicznego wsparciem objęte będą projekty dotyczące między innymi:

- a) budowy, rozbudowy, modernizacji i wyposażenia infrastruktury turystycznej, w tym obiektów noclegowych, gastronomicznych, rekreacyjnych i innej infrastruktury turystycznej, w tym ścieżek, tras i szlaków turystycznych (np. pieszych, rowerowych, konnych, wodnych, narciarskich) w miejscach atrakcyjnych przyrodniczo, kulturowo i turystycznie wraz z infrastrukturą dodatkową (np. systemy oznakowania i miejsca postoju),
- b) tworzenia nowych produktów turystycznych w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego, przemysłowego i naturalnego w celu podniesienia atrakcyjności inwestycyjnej i pobudzenia rozwoju gospodarczego.

Instytucja Zarządzająca po dokonaniu analizy dokumentacji projektowej, zauważa, że projekt jest zgodny § 3 pkt 9 lit a Regulaminu Konkursu, gdyż dotyczy budowy infrastruktury turystycznej czyli budowy ścieżki pieszo-rowerowej. Studium Wykonalności zawiera zapisy dotyczące budowy infrastruktury turystycznej, w postaci szlaku pieszo-rowerowego, pn. Robaczkowy Szlak Doliny Wilkowskiej, czyli w pełni funkcjonalnej i operacyjnej infrastruktury turystycznej (str. 38 SW). Powyższe nie zostało podważone przez Oceniających projekt.

Natomiast zgodnie z § 3 pkt 9 lit b Regulaminu Konkursu, wsparciem mogą zostać objęte projekty dotyczące tworzenia nowych produktów turystycznych w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego, przemysłowego i naturalnego w celu podniesienia atrakcyjności

inwestycyjnej i pobudzenia rozwoju gospodarczego. Instytucja Zarządzająca odnosząc do zapisów Regulaminu Konkursu uważa, iż powstająca ścieżka pieszo rowerowa nie łączy bezpośrednio atrakcji turystycznych Wilkowa i Świętej Katarzyny. W Studium Wykonalności na str. 5 oraz 8 Wnioskodawca przedstawia, iż ścieżka pieszo-rowerowa powstanie wzdłuż drogi powiatowej nr 0314T i prowadzić będzie przez działki położone w obrębie Wilków oraz działki położone w obrębie Święta Katarzyna. Z projektu nie wynika, że ścieżka pieszo-rowerowa będzie bezpośrednio sięgać zalewu w Wilkowie, klasztoru Świętej w Katarzynie, Świętokrzyskiego Parku Narodowego (Rysunek 1 Umiejscowienie Ekopawilonu i ścieżki pieszo-rowerowej SW str. 15). Również na stronie 15 SW widnieje zapis, że trasa połączy się z istniejącym wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 752 szlakiem rowerowym. Wnioskodawca na str. 72 SW przedstawił zapis, że powstała na odcinku Wilków – Święta Katarzyna ścieżka połączy się z istniejącą ścieżką rowerową, prowadzącą przy zabytku – Klasztorze Sióstr Bernardynek w Świętej Katarzynie.

Zdaniem Instytucji Zarządzającej, zgodnie z kryteriami wyboru projektów dla Działania 7.2, to powstała w ramach projektu infrastruktura pieszo-rowerowa ma swym zasięgiem obejmować atrakcje turystyczne przedstawione w dokumentacji projektowej. Zatem, zabytki przedstawione przez Wnioskodawcę w projekcie znajdują się na już istniejącym szlaku i nie wiążą się bezpośrednio z nowopowstającą ścieżką pieszo-rowerową.

Odnosząc się do argumentów Wnioskodawcy, że projekt jest zbieżny z Działaniem 7.2 Rozwój potencjału endogenicznego jako element strategii terytorialnej dla określonych obszarów, Instytucja Zarządzająca zgadza się z oceną KOP, ponieważ, projekt nie służy wykreowaniu ruchu turystycznego, wzmocnieniu lokalnej przedsiębiorczości a przyczynia się do poprawy bezpieczeństwa mieszkańców Gminy Bodzentyn (SW str. 38).

Instytucja Zarządzająca przychyliła się do oceny Komisji Oceny Projektów.

Kryterium dopuszczające ogólne nr 3. Spójność dokumentacji projektowej.

Wnioskodawca zauważył, iż w uwagach do oceny zapisano, że dokumentacja jest niespójna ponieważ w SW na str. 38 (Analiza popytu) wnioskodawca zadeklarował, że z powstałej infrastruktury pieszo-rowerowej skorzysta co najmniej 60 000 osób – głównie mieszkańcy Gminy Bodzentyn oraz powiatu Kieleckiego, natomiast na str. 71 zapisano, że na podstawie liczby osób dotychczas odwiedzających obszar (szlaki turystyczne Świętokrzyskiego Parku Narodowego – wejście na Łysicę w 2016 r. odwiedziło 55 607 osób) oszacowano, iż ze szlaku pieszo-rowerowego skorzysta 60 000 osób rocznie, a także że w związku z tymi zapisami nie wiadomo do kogo głównie adresowana jest ta część inwestycji.

Wnioskodawca zaznaczył, że zapisy nie są ze sobą sprzeczne – osobami odwiedzającymi obszar są również mieszkańcy innych gmin powiatu kieleckiego, a powstała infrastruktura nie może być wyłączona dla mieszkańców gminy. Szacunkowa liczba 50 000 osób rocznie dla Ekopawilonu oraz 60 000 osób rocznie dla ścieżki pieszo-rowerowej (łącznie 110 000 osób rocznie) zgodnie z Analizą popytu obejmuje:

25% osób odwiedzających Święty Krzyż – 77 512,25 osób

20% mieszkańców Gminy Bodzentyn (skorzystanie co najmniej 10 razy w roku ze ścieżki pieszo-rowerowej przez każdego mieszkańca) – 23 276,00 osób,

5% mieszkańców pozostałej (poza Gminą Bodzentyn) części powiatu kieleckiego (skorzystanie co najmniej 1 raz w roku ze ścieżki pieszo-rowerowej przez mieszkańców powiatu kieleckiego) – 9 844,40 osób.

W sumie daje to 110 632,65 natomiast do analizy przyjęto 110 000 osób, w tym 50 000 osób jako zwiedzające pawilon, mając na uwadze projektowaną przepustowość obiektu.

Wnioskodawca twierdzi, że w ramach osób korzystających ze ścieżki pieszo-rowerowej, ujęto również mieszkańców, gdyż oczywistym jest, że skorzystają oni z powstałej infrastruktury. Wnioskodawca w proteście podnosi, że uwagi Oceniających potwierdzające niespełnienie kryterium nr 3 obejmują również zarzut niespójności zapisów w punkcie 6.4, gdzie zadeklarowano gotowość do zapłaty mieszkańców gminy Bodzentyn za możliwość skorzystania ze ścieżki pieszo-rowerowej oraz brak zadeklarowanych przychodów z tytułu opłat za przejazd ścieżką pieszo-rowerową.

Wnioskodawca w proteście przedstawia, że w punkcie 6.4 wskazano zgodnie z instrukcją, przychody z tytułu wstępu do Ekopawilonu, który będzie pobierany w ramach zwiedzania. Opłata za wejście do obiektu stanowi przychód w formie finansowej, który ujęty został w analizie oraz punkcie 6.4 Studium Wykonalności. Gotowość do zapłaty (czyli skłonność do zapłaty za dany produkt, który uważają za pożądany) mieszkańców Gminy Bodzentyn za możliwość skorzystania ze ścieżki pieszo-rowerowej, ujęto natomiast w ramach korzyści ekonomicznych/korzyści społecznych stanowiących dodatkowe poza przychodami finansowymi, korzyści wynikające z realizacji projektu (korzyści niematerialne).

W związku z powyższym Wnioskodawca stwierdza, że nie można mówić o niespójności dokumentacji projektowej, a za korzystanie ze ścieżki pieszo-rowerowej nie będzie pobierana opłata.

Instytucja Zarządzająca po dokonaniu analizy projektu przychyliła się do uwag podniesionych podczas oceny wniosku. W Studium Wykonalności na stronie 38 w części dotyczącej Analizy

popytu, Wnioskodawca przedstawia, iż z powstałej infrastruktury pieszo-rowerowej skorzysta co najmniej 60 000 osób – głównie mieszkańców Gminy Bodzentyn oraz powiatu kieleckiego. Na stronie 71 SW na podstawie liczby osób dotychczas odwiedzających szlaki turystyczne Świętokrzyskiego Parku Narodowego – wejście na Łysicę w 2016 r. odwiedziło 55 607 osób, oszacowano, iż ze szlaku pieszo rowerowego skorzysta 60 000 osób rocznie, a realizacja ścieki pieszo-rowerowej pozwoli na zwiększenie liczby odwiedzających obszar w celu uprawiania aktywnej turystyki. Tak więc nie wiadomo, do kogo adresowana jest część inwestycji o wartości 5 mln zł. W Studium Wykonalności w tabeli AKK-pełna korzyść 4 - gotowość do zapłaty mieszkańców Gminy Bodzentyn, widnieje zapis, że każdego roku 20 % mieszkańców Gminy Bodzentyn gotowych jest zapłacić 50 zł za możliwość korzystania ze ścieżki pieszo-rowerowej. W projekcie brakuje informacji, w jaki sposób Gmina Bodzentyn będzie pobierać opłaty od mieszkańców za przejazd/przejście ścieżką pieszo-rowerową przy drodze nr 0314T. Zatem, w tym przypadku nie można mówić, że korzyści ekonomiczne/korzyści społeczne stanowią korzyści niematerialne skoro, w sposób wyraźny podana jest kwota za przejazd/przejście ścieżką pieszo-rowerową.

Również przewidziane korzyści finansowe nie zostały ujęte w punkcie 6.4 Określenie przychodów SW. Co świadczy o niespójności dokumentacji projektowej.

Instytucja Zarządzająca przychyliła się do uwag podniesionych podczas oceny wniosku i stwierdza, iż projekt cechuje się brakiem spójności.

Kryterium dopuszczające ogólne nr 4. Właściwie przygotowana analiza finansowa i/lub ekonomiczna projektu.

Kryterium dopuszczające ogólne nr 5. Efektywność ekonomiczna projektu.

Wnioskodawca w proteście odnosi się do obydwu kryteriów łącznie, z uwagi na połączenie ich przez Oceniających w Uwagach do oceny dopuszczającej ogólnej/sektorowej. Wnioskodawca twierdzi, że kryteria oceniono negatywnie, ponieważ Oceniający zarzucili nierealistyczne założenia w projekcie względem wzrostu ruchu turystycznego w odniesieniu do lokalizacji projektu oraz zbyt niskie nakłady projektu. Wnioskodawca zwraca uwagę, że ruch turystyczny oszacowano w oparciu o wiarygodne dane, dotyczące ilości osób już odwiedzających obszar – w tym, odwiedzających Święty Krzyż oraz Świętokrzyski Park Narodowy. Wnioskodawca nie zgadza się z uzasadnieniem, że brak jest bezpośredniego skomunikowania z głównymi atrakcjami turystycznymi, ponieważ planowana w ramach realizacji projektu ścieżka pieszo-rowerowa o charakterze edukacyjnym zostanie połączona z już istniejącą, biegnącą przez miejscowość Święta Katarzyna przy Muzeum Mineralów

i Skamieniałości, Klasztorze Sióstr Bernardynek, wejściu na Łysicę z kapliczką i źródelkiem św. Franciszka, Świętokrzyskim Parku Narodowym, w związku z czym stanowi uzupełnienie i połączenie głównych atrakcji obszaru z tworzoną atrakcją turystyczną – Ekopawilonem. Wnioskodawca nadmienia, iż Święta Katarzyna jest usytuowana w centrum Gór Świętokrzyskich i to w niej znajduje się wejście na najwyższy szczyt tego pasma – Łysicę. Długość ścieżki pieszo-rowerowej planowanej do realizacji w ramach projektu wynosi 5,225 km, łącząc się w Świętej Katarzynie z już istniejącą ścieżką pieszo-rowerową. Od miejsca połączenia obydwu szlaków, do wejścia na Łysicę i do Klasztoru Sióstr Bernardynek jest około 550 m, a wejście do Muzeum Mineralów i Skamieniałości znajduje się na skrzyżowaniu obydwu szlaków, w związku z czym nie można mówić o nieskomunikowaniu się z głównymi atrakcjami w okolicy.

Wnioskodawca w proteście zaznacza, że naprzemienne stosowanie nazewnictwa ścieżka pieszo-rowerowa (w SW nie zapisano, iż jest to ścieżka pieszo-rowerowa dla mieszkańców, tak jak ujęto to w uzasadnieniu do oceny) oraz szlak pieszo-rowerowy wynika z faktu, iż powstała w wyniku realizacji projektu infrastruktura stanowić będzie część dłuższego szlaku turystycznego, którym zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego PWN jest specjalnie wytyczona i oznakowana trasa przeznaczona dla turystów, narciarzy, rowerzystów, itp. (sjp.pwn.pl/jp/szlak;2577116.html). Powstała infrastruktura pieszo-rowerowa będzie kontynuacją ekspozycji znajdującej się w Ekopawilonie. Na tej trasie znajdują się informacje o faunie Doliny Wilkowskiej. Tworzona ścieżka (zarówno część przeznaczona dla rowerzystów jak i pieszych-chodnik) poza charakterem rekreacyjnym będzie miała również charakter edukacyjny. Stosowne podsumowanie w tym zakresie ujęto w SW – „Dodatkowo podkreślić należy edukacyjny charakter inwestycji, w ramach której odwiedzający Ekopawilon i ścieżkę poznają bioróżnorodność Gór Świętokrzyskich i zapoznani zostaną z proekologicznymi postawami w zakresie dbałości o środowisko. Wnioskodawca twierdzi, że w analizie wielokryterialnej uwzględniono wpływ projektu na rozwój infrastruktury turystycznej, wobec czego bezzasadne jest zakwestionowanie jej poprawności względem wpływu na elementy wpisujące się w rozwój endogeniczny. Wnioskodawca w proteście twierdzi, iż „najefektywniejszymi formami promocji są te, które nie wymagają wysokich nakładów, czyli rozpowszechnianie informacji za pośrednictwem Internetu i portali społecznościowych. Zaplanowane koszty w projekcie obejmują działania, na które niezbędne są nakłady finansowe, nie obejmują zaś realizacji promocji bezkosztowej. Dlatego przyjęcie 50.000,00 zł. jest wystarczające na rozpowszechnienie efektów projektu i przyciągnięcie turystów, w tym cyklistów, dla której efekt połączenia kilku ścieżek

i stworzenie jednego ciągłego szlaku jest wystarczającym czynnikiem generującym ruch w założonej ilości. Ponadto Gmina Bodzentyn jest już promowana za pośrednictwem portali cieszących się dużym zainteresowaniem zwiedzających, takich jak tripadvisor.com, polskieszlaki.pl, swietokrzyskie.pl. W związku z powyższym przyjęte koszty promocji w odniesieniu do projektu stanowią koszty finansowe poniesione na działania informacyjno-promocyjne polegające na realizacji strony internetowej, publikacji materiałów informacyjnych, organizacji konkursów i innych przedstawionych w SW”.

Instytucja Zarządzająca po zapoznaniu się z dokumentacją projektową podtrzymuje stanowisko wyrażone podczas oceny. Zaplanowane przez Wnioskodawcę (opisane w SW na stronie 62) działania promocyjno-informacyjne, obejmują: stronę internetową prowadzoną przez Miejsko-Gminne Centrum Kultury i Turystyki, media społecznościowe, materiały/publikacje, mapy, przewodniki, konkursy dla dzieci i młodzieży, kampanię informacyjną na temat zagrożeń klimatycznych i sposobów ich przeciwdziałania, organizację konferencji/pokazów, maskotkę Ekopawilonu oraz wykonanie pamiątkowych tablic, które zostaną umieszczone w Ekopawilonie i przy ścieżce pieszo-rowerowej stanowią nakłady w wysokości 50.000,00 zł. brutto przy nakładach 12 681 474,54 zł. Przy takich założeniach, wskazana przez Wnioskodawcę kwota dotycząca promocji, w stosunku do przewidzianych działań promocyjnych jest nierealistycznie oszacowana względem zwiększenia strumieni turystów, w tym cyklistów. Ponadto, z projektu nie wynika jednoznacznie komu będzie służyć powstająca w ramach projektu trasa pieszo – rowerowa. Raz jest mowa o ścieżce pieszo – rowerowej dla mieszkańców, innym razem o szlaku dedykowanym obsłudze ruchu turystycznego. Wnioskodawca podnosi również w proteście, że nie zgadza się z uzasadnieniem Oceniających projekt, które dotyczy bezpośredniego skomunikowania z głównymi atrakcjami turystycznymi ze ścieżką pieszo – rowerową. Natomiast Instytucja Zarządzająca zgadza się z Oceniającymi projekt, ponieważ zgodnie z § 3 pkt 9 lit b Regulaminem Konkursu - wsparciem mogą zostać objęte projekty dotyczące tworzenia nowych produktów turystycznych w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego, przemysłowego i naturalnego w celu podniesienia atrakcyjności inwestycyjnej i pobudzenia rozwoju gospodarczego, to powstała w ramach projektu infrastruktura pieszo-rowerowa ma w swym zasięgu obejmować atrakcje turystyczne przedstawione w dokumentacji projektowej. Zatem, zabytki przedstawione przez Wnioskodawcę w projekcie znajdują się na już istniejącym szlaku i nie wiążą się bezpośrednio z nowopowstającą ścieżką pieszo-rowerową. To istniejąca już ścieżka pieszo-rowerowa biegnąca przez miejscowość Święta

Katarzyna przy Muzeum Mineralów i Skamieniałości, Klasztorze Sióstr Bernardynek, wejściu na Łysicę z kapliczką i źródłem św. Franciszka, Świętokrzyskim Parku Narodowym obejmuje w swym zasięgu atrakcje turystyczne. Instytucja Zarządzająca zwraca uwagę, że to na Wnioskodawcy ciąży obowiązek takiego przygotowania dokumentów aplikacyjnych i przedstawienia w nich wyczerpująco, nie budzących wątpliwości wszelkich informacji i okoliczności niezbędnych do przeprowadzenia oceny projektu.

W związku z powyższymi argumentami Instytucja Zarządzająca przychyliła się do oceny KOP.

W odniesieniu do zarzutu wezwania Wnioskodawcy do złożenia wyjaśnień, na etapie oceny merytorycznej w zakresie zastosowania § 1112 Regulaminu dwuetapowego konkursu zamkniętego Instytucja Zarządzająca podkreśla, że zgodnie z wyżej wymienionym paragrafem (dział III ust. 13, str. 31) „W uzasadnionych przypadkach oceniający mogą zwrócić się do Wnioskodawcy o dokonanie wyjaśnień, uzupełnień lub poprawy ocenianego projektu. W takim przypadku zespół oceniający przygotowuje stosowne pismo do wnioskodawcy, które zawiera zakres wymaganych wyjaśnień, poprawek lub uzupełnień. Złożone uzupełnienia nie mogą prowadzić do istotnej modyfikacji projektu, pod rygorem pozostawienia projektu bez rozpatrzenia”. Oceniający Projekt po przeanalizowaniu dokumentacji konkursowej Gminy Bodzentyn, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, której zadaniem jest oszacowanie ryzyka w dysponowaniu powierzonymi środkami nie uznali, iż dokumentacja projektowa Gminy Bodzentyn wymaga zwrócenia się do Wnioskodawcy celem złożenia przez niego dodatkowych wyjaśnień, uzupełnień czy poprawy. Mając na uwadze powyższe, Instytucja Zarządzająca nie znajduje uzasadnienia do zmiany oceny kryterium, tym samym podtrzymują ocenę KOP w przedmiotowym kryterium.

Biorąc pod uwagę powyższe, Instytucja Zarządzająca RPOWŚ 2014-2020 po dokonaniu szczegółowej analizy dokumentacji aplikacyjnej oraz złożonego przez Wnioskodawcę protestu nie uwzględnia protestu.